

7 UNGE VIL HJÆLPE DE KRIMINELLE

Foreningen for Human Kriminalpolitik
startes 9. maj — Kendte navne
står bag de unge initiativtagere

— Det er en måneds tid siden, jeg fik ideen til at lave foreningen „De kriminelles vel“. Kort efter hørte jeg, at de psykologstuderende ville holde „forbryderuge“. Det er altså en sag, som ligger i luften, og jeg og mine kammerater syntes, det var oplagt at komme frem med vores idé i den samme uge. Baggrunden for ideen er bl. a., at vi privat har fået nært kendskab til de problemer, som de kriminelle slås med, siger stud. kultsoc. Claus Levy.

De øvrige initiativtagere er stud. psych. Flemming Madsen, Peter Sigsgaard og William Vonsild, som begge er stud. kult.soc. Beskæftigelsesterapeut Agnete Thomsen, socialrådgiver Karen Asta Bo og cand. jur. Stig Hoffmeyer, redaktør af Politisk Revy.

De har sendt indbydelser ud til en lang række kendte navne, forfattere, læger, jurister, forsorgsfolk m. m., og en del har allerede lovet at bakke dem op ved at blive medlemmer af foreningen, som skal stiftes den 9. maj. Stiftelsesmødet holdes Studiestræde 6, Auditorium A kl. 20,00.

„Kriminelles vel“ er en slags arbejdstitel. Det officielle navn bliver „Foreningen for Human Kriminalpolitik“.

I aftes indtegnede flere af forbryderugens tilhørere sig som interesserede. Den nye forenings program støtter de tanker, som den norske jurist, professor Torstein Eckhoff klarlagde netop i aftes, da han var forbryderugens taler.

Foreningens formål er at skabe de bedst mulige vilkår for de kriminelle i frihed og på institutioner, i fængsler og på andre anstalter. Dette formål søges opnået ved at fremme og virke for en humanisering og liberali-

sering af kriminalpolitikken i Danmark og af varetage de kriminelles vel bl. a. ved

1. at sprede kendskab til og virke for øget forståelse for de kriminelles problemer og de kriminalitetsskabende faktorer og herigennem ændre of-

Claus Levy.

Agnete Thomsen.

fentlighedens holdning over for de kriminelle i humanitær retning,

2. at effektivisere bestående institutioner og organer for bedre koordinering mellem disse, set under hensyn til den kriminelle som medborger,

3. at støtte og virke for videnskabelig forskning af kriminaliteten, dens årsager, forebyggelse og behandling.

ELSK FORBRYD

Forbryderugens 3. aften med den norske provo-professor Eckhoff: Fritag unge kriminelle for straf

— Hæv den kriminelle lavalder, hvor man er straffri, op til 18 år. Afskaf straf for mindre tyverier og voldsforbrydelser. Samfundet er mest efter de 15—17-årige, fordi de har mindst at skulle have sagt. Samfundet ser mildere på kriminelle og kriminalitet i de højere sociale lag end i de lavere. Der er mere skjult kriminalitet i de højere sociale lag end i de lavere.

Den norske professor Torstein Eckhoff talte på forbryderugens tredje aften om „Straffens sociale slagside“. Hans synspunkter kan sammenfattes således: Samfundets straffeforanstaltninger går mest ud over dem, der har mindst at skulle have sagt. Det vil sige folk fra de lavere sociale lag. Moderne skandinaviske undersøgelser har bekræftet det gamle ord: De små tyve hænger man, de store lader man løbe.

Eckhoff er en virkelig provo. Han er en mild mand, som venligt fremsætter en viden, der vender op og ned på tilvante begreber.

Han anklager ingen.

— Jeg ønsker at være mild, siger han.

Det bliver således til en anklage mod alle, som ikke ønsker det. Eller ikke er det.

De sociale handlinger, som „passer“ bedst for folk med lav social status vurderes strengere af lovgivningen og domstolene end de sociale handlinger, som „passer“ på folk med højere social status.

Det er en af årsagerne til straffens sociale slagside. F. eks. straffes mindre berigelsesforbrydelser hårdere end velhaverforbryderens transaktioner.

Det er lige så slemt for Fattigper

En anden årsag til straffens sociale slagside er, at man har lettere ved at undgå opdagelse i de højere lag. Desuden er de højere lag ikke udsat i samme grad for mistanke, og endelig synes folk i almindelighed, at det er værre for en mand højt på strå at blive straffet end for Fattigper. Men det er det selvfølgelig ikke.

Mange mekanismer går i gang for at forhindre, at højerestående personer, bliver strafværdige. Der her-

VIL DE ELLE

n Kriminalpolitik
te navne
ativtagere

Claus Levy.

Agnete Thomsen.

William Vonstild.

sering af kriminalpolitikken i Danmark og af varetage de kriminelles vel bl. a. ved

1. at sprede kendskab til og virke for øget forståelse for de kriminelles problemer og de kriminalitetsskabende faktorer og herigennem ændre of-

fendlighedens holdning over for de kriminelle i humanitær retning,

2. at effektivisere bestående institutioner og organer for bedre koordinering mellem disse, set under hensyn til den kriminelle som medborger,

3. at støtte og virke for videnskabelig forskning af kriminaliteten, dens årsager, forebyggelse og behandling,

4. at arbejde for gennemførelsen af opnåede forskningsresultater og fastholde myndighederne ved disse,

5. at yde individuel støtte til kriminelle, der har behov for bistand eller konkret hjælp,

6. at støtte organer, institutioner og andre, der virker i samme retning som foreningen.

Kort sagt ønsker man at optræde som pressionsgruppe. Rachel.

ELSK FORBRYDEREN

Forbryderens 3. aften med den norske provo-professor Eckhoff: Fritag unge kriminelle for straf

— Hæv den kriminelle lavalder, hvor man er straffri, op til 18 år. Afskaf straf for mindre tyverier og voldsforbrydelser. Samfundet er mest efter de 15-17-årige, fordi de har mindst at skulle have sagt. Samfundet ser mildere på kriminelle og kriminalitet i de højere sociale lag end i de lavere. Der er mere skjult kriminalitet i de højere sociale lag end i de lavere.

Den norske professor Torstein Eckhoff talte på forbryderens tredje aften om "Straffens sociale slagside". Hans synspunkter kan sammenfattes således: Samfundets straffeforanstaltninger går mest ud over dem, der har mindst at skulle have sagt. Det vil sige folk fra de lavere sociale lag. Moderne skandinaviske undersøgelser har bekræftet det gamle ord: De små tyve hænger man, de store låder man løbe.

Eckhoff er en virkelig provo. Han er en mild mand, som venligt fremsætter en viden, der vender op og ned på tilvante begreber.

Han anklager ingen.
— Jeg ønsker at være mild, siger han.

Det bliver således til en anklage mod alle, som ikke ønsker det. Eller ikke er det.

De sociale handlinger, som "passer" bedst for folk med lav social status vurderes strengere af lovgivningen og domstolene end de asociale handlinger, som "passer" på folk med højere social status.

Det er en af årsagerne til straffens sociale slagside. F. eks. straffes mindre berigelsesforbrydere hårdere end velhaverforbryderens transaktioner.

Det er lige så slemt for Fattigper

En anden årsag til straffens sociale slagside er, at man har lettere ved at undgå opdagelse i de højere lag. Desuden er de højere lag ikke udsat i samme grad for mistanke, og endelig synes folk i almindelighed, at det er værre for en mand højt på strå at blive straffet end for Fattigper. Men det er det selvfølgelig ikke.

Mange mekanismer går i gang for at forhindre, at højerestående personer bliver strafværdige. Der her-

sker en forestilling om, at samfundet ikke kan undvære dem — og det er måske rigtigt.

Professor Eckhoff, som ønsker at være snild, mener da heller ikke, at løsningen på straffens sociale slagside er at få straffet forbryderne fra de højere lag hårdere. Tværtimod ønsker han, at forbryderne fra de lavere sociale lag skal straffes mildere. I stort omfang, mener han, bør straf udelades. Der er aldrig ført bevis for, at straf gør mindre kriminelt, tværtimod viser det sig, at der er mindre tilbagefaldsprocent blandt forbrydere, som ikke får frihedsstraf end blandt dem, der kommer i fængsel.

Anskaf en ratlås

Han mener heller ikke, at ansvaret for den nuværende tilstand kan lægges på dommerstanden. Dens moralske vurdering har vi alle været med til at skabe.

— Men hvad skal vi gøre for at forsvare os selv og vore ejendele mod forbryderne?

Det problem optog salen stærkt. Professoren havde antydnet i sit foredrag, at bortfald af straf på en række områder måtte løses gennem andre mekanismer.

Statistisk har en bilejer kun chance

for at få sin bil stjålet én gang 50. år. Hvorfor så al den straf som koster samfundet mange penge? Problemet kan løses mere rationelt af ratlåsfabrikanterne.

— Men hvordan opdrage I når det ikke er forbudt at stjæle?

— Fortælle dem, at det er sagde professoren, som tydeligt tilhænger af, at opdragelse først fremmest foregår i familiens og magter forældre ikke at give nene en opdragelse, som gør til skikkede samfundsborgere, i behandling og hjælp siden hen formålstjenlig end straf.

Vores dyre retssystem

Han gjorde opmærksom på, at almindelige berigelsesforbrydere beløber sig til 1/2 milliard om så beløber skattesnydere sig til seks milliarder. Så hvorfor tag veri så alvorligt. Det kunne f. eks. forsikre sig imod. Fra blev gjort opmærksom på, at kostede samfundet fantastiske mer at opklare almindelige tyverier og straffe simple tyveknavte.

Professoren mente, at de i rende tilstande gav anledning til kymring, mens de problemer kan opstå, når vi straffer og bliver mere snilde mod dem, ikke bør give bekym for forhånd. De skal nok finde praktiske løsninger. Ra-